

LO GERONÉS

SETMANARI DE AVISOS Y NOTICIES

PORTA-VEU DEL «CENTRE CATALANISTA DE GERONA Y SA COMARCA»

PREU DE SUSCRIPCIÓ

Gerona	1 pesseta trimestre
Fora	1'25 id. id.
Estranger	1'50 id. id.
Un número 10 cèntims	

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ

CORT-REAL 7-1.er

ANUNCIS Y COMUNICATS

Preus convencionals

De tots los llibres, folletos, etc., que 's remetin á la Redacció, se'n donará compte en lo Setmanari

Any 5.er

Diumenge 13 de Mars de 1898

Núm. 204

SECCIÓ GENERAL

LO CATALANISME en les próximes eleccions

La gent del districte electoral de Vilafranca del Penedès creuen que les aspiracions catalanistes han de ser representades y defensades en lo Parlament espanyol, y un d'aquests dies han enviat una nombrosa y significativa comissió al doctor Joan Permanyer, preguntantli que volgués ser candidat en les eleccions de últims d'aquest mes. Lo doctor Permanyer ha acceptat. Per lo tant la bandera catalanista serà, per primera vegada, plantada en lo camp de lluyta de les eleccions de diputats á Corts.

Aquest fet ens dona resolta, ara com ara, la qüestió de si 'ls catalanistes han d'anar á les eleccions, abans de que s'hagi formalment plantejat. Tal volta es millor que sia així; puig la qüestió se presenta tan complicada, tant plena de fosquedats y exposada á perills tant grossos, que, del exámen que se'n fes, probablement no ca sortirien sinó dubtes, tant més embolicats quant més aprofundit fos aquell.

Els nostres companys de Vilafranca se'n van al gra, dexantse de rumiaments; els hi sembla que poden traure victoriosos de les urnes á un representant de la Causa y volen ferne la prova. El problema que, teòricament, engendraria confusió, lo confien á la pràctica que pera 'ls catalans ha estat sempre l'argument predilecte y més convencedor.

Lo doctor Permanyer se llança á la provatura, també sense palanquejar; y açó que 'ls seus duptes podrien ser més grossos y més imponents que 'ls dels electors de Vilafranca. La tasca del primer diputat á Corts catalanista no es pas facil ni de gayre comoditat.

Parlém del diputat y no del candidat, perquè del triomf del doctor Permanyer podem tenirne tota la certesa compatible ab les costums electorals espanyoles.

Los catalanistes de Vilafranca s'han distingit sempre per lo seu afany d'avensament y per son ardor en les lluytes; la seva acció constant y valenta ha encés l'amor á nostres idees en tot lo Panadés. Per altra part, han estat acertadíssims en la elecció del candidat. El nom y 'ls mérits del doctor Permanyer son popular en tota la Catalunya, y en tots los actes del patriotisme catalá hi figura, fa uns quants anys, en primer lloch. President dos anys seguits de la Academia de Llegislació y Jurisprudencia, catedràtic de nostra Facultat de Dret, President ara del Ateneu Barcelonés, ánima de les assemblees catalanistes, ex-President de la Unió Catalanista y de la Lliga de Catalunya, en sos actes y en sos discursos s'ha fet una mena de rescuda anomenada de juriscult, de patriota y d'escriptor polítich, acreditantse també d'home de caràcter dreturer é inflexible, y de sostenir ses conviccions ab la hermosa valentia dels grans esperits cristians.

Aquestes condicions dels catalanistes vilafranquins y del candidat que han escullit, unides á la necessitat que comensen á veure clara 'ls catalans de fer los possibles pera posar fi á la organizació política d'Espanya que esclavisa á Catalunya, y á un sistema de governar que no'ns dona res y 'ns ho pren tot, los diners dels qui 'n tenen y la sanch dels pobres, aconvoquant nos cap á una ruina definitiva, expliquen la satisfacció y afecte ab que 'l districte de Vilafranca s'ha declarat á favor de la candidatura catalanista. De manera que, tot ab y fer poch dies que la noticia ha pogut corre, ja está ben assegurat que lo doctor Permanyer tindrà la ajuda y 'ls vots de tots los electors del districte pron independents y pron honrats per no haver d'obehir á les ordes del caciquisme; essent de justicia consignar que han treballat y treballarán ab entusias-

me pera 'l doctor Permanyer los elements federals vilafranquins, los qui, d'acort ab los prohoms del partit, han resolt posarse al costat de la candidatura catalanista, perquè, si en alguns punts no correspon á la significació del partit federalista, li dona satisfacció en la qüestió fonamental y patriótica del autonomisme nacionalista catalá.

No hi ha dupte, de que si, per un medi ó altre, es possible que de les urnes no'n sarti sinó lo que 'ls electors les hi hagin confiat, lo triomf del doctor Permanyer es segur; y ja 's cuydarán los catalanistes de que les urnes diguin la veritat y de que les actes no la estrefassin.

A treballar, donchs, tots los qui volém que per tot ressoni y que per tot triomfi l'amor á les llibertats catalanes; los del districte de Vilafranca, com los qui no'm som, hem de portar tot el nostre esforç á la empresa dels nostres amichs vilafranquins. ¡Visca Catalunya y ses llibertats! aquest es el nostre crit de guerra; en la hora del triomf, si tenim el consol de veure, hi barrejarém aquets altres: ¡Viscan los patricis vilafranquins! ¡Visca 'l doctor Permanyer! perquè aquest y aquell haurán obert á la patria afligida un camí de belles esperances.

N. VERDAGUER Y CALLIS.

De La Veu de Catalunya.

DISCURS

Llegit per lo president de la «Lliga de Catalunya»
D. Pere Aldavert, en la sessió inaugural d'aquest any.

(Continuació)

No n'hi ha poch de camí á recorre! Pero com lo tenim mitj aplanat, arribarém á no tardar á la fita. Lo nostre dever es anar al treball y no dormirhi. Tenim fills que puján, als que no'ls hem d'exposar als perills que passa la generació actual.

Los catalanistes tenen de ser monjos; no tenen de ser frares. Lo dia que fessém com los patriotas que are corren, que ho esvalotan tot, que posan en perill las vidas de tothom y la hisenda de tothom y ells se quedan tranquilament á casa porque al vespre tenen d'anar al casino ó al café á disputar la jugada, me-reixeriam passar per un any trenta cinch. Recordém-nos de que tot lo daltabaix d'aquesta trista época, tant trista pera la civilisació com agradable pera 'ls que posaren en relatiu perill cent duros que avuy s'han tornat riquesas fabulosas y que han fet á quatre descamisats homes d'ordre y amichs de la propietat y fomentadors de funerals de 500 axtas, no pugué res contra 'ls monjos de Montserrat que no tenian cellers plens de vins ni citras plenas d'oli, ni censos á vint horas lluny, ni manegas amplas que arribessen fins á terra. Com los càlculs de comerciant d'en Mendizábal no trobaren res que espurgar en las pobres propietats d'aquells monjos benedictins, ni de Barcelona ni de Manresa sortiren aixams d'incendiari, avansada inconscient dels corbs que devoraren despres la prensa en un encant en que d'un bosch de cent mojudas d'arbres centenaris no se'n pòsava á preu ni la primera tallada de gavella.

Si 'ns volém fer frares de Poblet, si volém entrar al festí á que 'ns han brindat més d'una vegada, á més del perjudici que'n sortirá pera nostres ideals catalanistas, hi podrém deixar la pell, porque la ira del poble va creixent, un 93 contra tots los causants directes é indirectes de las desventuras del treballador s'atansa, y 'l poble no s'hi entreté en triar lo blat de la niella. O be viu com pot, esbrotonant com los bens l'herba de las marjadas, ó si se'n entra per un camp de blat lo deixa sense un brí si es al hivern, sense una espiga si ja ha passat Sant Jordi.

Uns per malas estranyas, altres per debilitats, altres per impaciencias honradas, pera impaciencias á la fi, va sostenint aquesta mentida de llibertats en que 'l poble no hi troba més que un jou tan pesat com los que fan acotar lo cap als braus de las debesas.

No hi contribuím en res ni pera res á aquesta putineria. Siguém la protesta irada contra tot lo que s'ha fet desde 'l Compromís de Casp, en que acaba la verdadera vida nacional catalana, are per l'urch d'un monarca trasplantat, are per las debilitats d'un hereu que d'hereu no'n tenia més que las hisendas pero que de geni era un pubill cusit á las fardillas de la seva dona, un pubill que, com Donya Isabel, també's devia amobinar al sentir grinyolar los enginys dels rius que regan—ó ja ni regan l'horta de Granada—y que avans regavan y hermozejavan y feyan anar ab la forsa de sas ayguas algunas industrias moras. Que fins á tal punt cau l'home quan no's recorda de que son los barrets los que deuen governar y no las caputxas.

Tinguém en tot cas, si la propaganda y protesta desde la premsa no es prou, un diputat ó un senador que aixequi ben alta la veu del catalanisme, que es la veu del sentit comú. La Universitat, las Económicas, lo mateix cos electoral pot obrirnos, si volém, aquesta porta; pero no siguém ganxeros de franch desde 'ls ajuntaments, ni desde 'ls ajuntaments contribuím directa ni indirectament á aquestas vergonyas que's veuen claras, transparentas com las ayguas dels rius en hivern, aixís que surt á la *Gaceta de Madrid* la ordre d'unas novas eleccions. Desde aquell dia en endevant no hi ha un batlle ni un secretari d'ajuntament que puga dir demá faré aixó ni demá faré alló. Han de tenir sempre la feyna á punt de deixar y uns quants duros á la butxaca pel viatge.

Las passejadas pel port, la comedia que van á veure al vespre, heus aquí 'l consol que troban á las sevas tribulacions al eixir com conills escopetejats del despaig del governador civil, que, 's digui lliberal ó s' digui una altra cosa, 'ls apunta en un paper los vots que li tenen de donar per lo diputat del govern y 'ls de que poden disposar pera quedar com uns homes ab lo del altre partit que 'ls feu condonar l'any passat una penyora legalment posada contra del joch ó que la deixá fer efectiva si anava dirigidá contra l'altre cafeter que va fer donar vots als que are governan.

Jo no l'he somniada may una Catalunya gran; la he somniada ben regida, que vagi al primer rengle de la civilisació. De sa historia antiga n'admiro més lo Concell de Cent que la expedició aventurera á Constantinopla. Los almogávans al coll de Panissars m'hi vant molt bé; á las planas de Grecia y Turquia 'm recordan los garibaldius y fins, potser vos repugni 'l sentiro, los cipayos d'en Tarragona y la *guerrilla de la muerte* del capitá Arissa. M'agradaria véurela industrial y pagesa, disputantse á qui fes més crédito á la marca de la casa y á qui sap posar demunt de cada camp la llevar que més bé hi grani ó la planta que més be llevi. Tot fábricas... tot vinyats... es abundancia per avuy miseria per un altre dia. Es jugarse tots los diners en una carta. Rica ho te de ser Catalunya, pero no pletórica de riquesa. La abundancia de plujas reinfla realment las magranas dels magraners; pero si passat la Mare de Deu de Setembre segueix plovent, ja no hi caben los rubins dintre la escorxa, y la magrana s'obra y's van pudrint los grans, y aquell be de Deu se va tornant un such brut fastigós que taca y taca molt malament. De tanta riquesa va morir Cartago. De lo mateix morí Roma despres, y al cap de catorze sigles París vejà avergonyit lo pas dels batallons prussians per sota l'Arch de la Estrella.

Si no vaig be dispensémho. Pero soch dels que no tranzigeixen ab res; ab res absolutament de lo que s'ha fet despres que Balaguer deixá sa vida senyorial pera venir á parar á una població de firas y mercats. Lo born de la capital urgellesa convertit en plassa de verduras me fa un efecte encare més trist que 'l que presenta la Rambla de Barcelona 'l dimar de Carnestoltes.

Y vaja si la reconstituírem la nostra Catalunya!
Som molts los que hi travllém ab bona voluntat, qui portant la cosa al darrer extrém qui acceptant una part molt petita dels fets consumats de desde aquell ditxó Compromís de Casp en que s'iniciá aquesta po-

Quants anys se repetí l'idi? No puch afirmarho. Se tan sols que, mentrestant, jo també vaig ferne de niu: me vaig casar. I a casa meva, també s'hi sentien riallas de nens, piular d'au-celada...

Un any, ab la flor dels atmetllers, vingueren ellas y, com sempre, comensaren a reconstruir sa vivenda. Sin treball adelantava, faltava poch perquè la seva entrada fos prou estreta, y en las estonas de peresa sentías dintre 'l niu l' amorós col-loqui, que jo no m'havia cansat encara d'escoltar.

Certa tarde de juliol, una d'aqueixas tardes xardorosas, en las que apar que l'ayre manqui y un senti la aprensió d'afogarse, m'estava agegut en la otomana del talier, escoltant la quietut que envoltava la ciutat. Las meas vehinas també callavan: com jo, devian sentirse enervadas per l'ensopiment general que las retenia a dins del niu. Las horas passaven, la tarde queya, el sol anava cap a la posta; vaig obrir la finestra per bleixar, mes fou inútil: ni un alé d'ayre... res se movia, fins el borro dels arbres queya recte... recte, fins a tocar al sol. El cel núvol, mo-radench, de tons bruts, y una boyrina pesada y negrenca, donava tintas estranyas a tot; de tant en tant, un tró llunyá, un d'aqueixes trons de calor, retrunyía fosch, que gayrebé no 's sentia.

Vaig mirar al niu: un caparró sortía pel forat y guaytava al lluny; passá una estona y la oreneta seguía mirant, sinó que a vegadas sas mirades cambiavan de direcció, estirava 'l coll y re-gistrava 'l carrer de llarch a llarch. Sens dubte estava sola y esperant... Vaig comensar a inquietarme; mos nervis, que estavan tirants, necessitavan poch per acabar de posarme enguniós. Las falsillas passavan devant meu boy perseguintse en vertiginosa vo-lada y omplint l'espai de xiscles estridents. El sol devia haver-se colgat a jutgar per els reflexos roigs que campian el cel per te-la la banda del ponent: era l'hora en qué, els altres dias, solian estar més juntas las meas vehinas.

De sobte la oreneta se llensá al espai, obri las alas y desa-paregué al lluny. Torná al cap de poch... y esperá altra ve-gada.

¿Hont era sa companya? ¿Com no estava ab sa estimada? Qué li havia succehit per faltar aixís a l'hora de recullirse, a l'hora dels amors? No ho sabia; probablement no ho sabria may, però m'imaginava que sols la mort ó 'l cautiveri poden aturar a un ancel quan l'amor l'espera.

Ja era fosch; todas las otras orenetas s'havian ajocat; las falsillas que 's veyan eran escassas; la última s'enfonzá recte, com ballesa cayguda des del cel y l'espai restá tranquil... De tant en tant, els llampechs que fins alashoras havia apagat la llum del dia, lluhian omplint l'oritzó de flamaradas. En el fo-radet negre del niu s'ovirava ab prou feyna el collaret blanc de la pobreta qu'esperava.

Vaig tancar la finestra, y corrent com si m'faltés el temps, fugí cap a casa. Sentía a dintre 'l cor com el presentiment d'una desgracia; mon cos tremolava y estava cobert d'una subor engu-niosa.

Atribant a casa, vaig trobar la familia com sempre; la cana-lla jugant; la dena entrecinguda ab els quifers de la casa. Vaig abraçarlos a tots ab emoció mal continguda. Ellis me miraren ab estranyesa; que lluny estavan d'ardevinar la causa del meu estat! Mes jo m'recordava de la pobre oreneta. ¿Deu meu! Que trist y que horrible deu esser estar sol dintre un niu desert!

III.

La oreneta no va tornar més; la seva companya la esperá en vá tot l'estiu. Jo la mirava sempre quieta dintre sa casa, fent el simulacre de sa felicitat passada... Per fi se n'aná ab las otras, però no ha tornat. El niu s'ha arruïnada per complert y d'aquell amor y d'aquella felicitat passada, tantsols n'ha quedat sola 'l rafech y en la paret, una franja de color de terra.

P. B. COMPTE.

Girona.

PLANYS D'AMOR

Oh nineta dels ulls blaus,
de cara ignocenta y bella,
ni sabessis lo meu mal...
aquell mal que may me deixal...

Lo mal que m'va naixer dins,
dins del cor com foch que crema,
densá que t'vegí un mati
entra flors de ta finestra;

me té tant trist y malalt,
tant esclava es ja ma pensa,
que n'tú no més sé pensar.
com tu no m'plau res a la terra.

Mes, tu no 'l sabs lo meu mal!...
no sab l'amor qu'asseolega,
no sabs lo que m'va passar
quan me mirares riallera.

Tú m'oblidares, ja ho sé,
ni t'fixares boy distreta;
mes de llavors presoner
jo sé qu'estich ab tristesa,

presoner dels tens ulls blaus,
sospirant per ta careta,
que may á veure he tornat.
omplint lo meu cor de pensa.

Esperansat lo meu cor
prou me diu: «espera, espera,
tornará á brillar lo sol,
lo bon sol de sa bellésa...»

Mes per mí, mentre no t'vegí,
tot es nit y tot es negre,
res te colors ni llueix,
sols las llágrimas que m'vessan...

Prego á Deu y jo voldria
que si un jorn, fonent ma pena,
com un sol enfront meu brillas...
ma mirada prou potenta,

retratant tot mont amor,
parlant lo que hi ha en ma pensa,
t'encomani lo mal dols,
lo mateix mal que m'corsseca,

y 'ns busquem ab dos malalts
per gurir las feridetas,
las feridas que, estimant,
brollan flors y mel dolceta!...

Artur Girbal y Balandru

SUSCRIPCIÓ

iniciada per la patriótica *Associació Catalanista de la Costa de Llevant* a favor dels pobles perjudicats per los darrens ayguats de la comarca que representa, y especialment per Tordera que 's dels qui més desgracias hi han ocasionat.

GERONA

Centre Catalanista de Gerona.	5'00 pts.
Joan B. Torroella.	5'00 »
D. Juli Laverny.	2'00 »
D. Emili Saguer.	20'00 »
D. Joaquim Franquesa.	5'00 »
D. Francisco de S. Casellas.	5'00 »
D. Francisco Busquets.	2'00 »
D. Pere Roca Jordá.	1'00 »
D. Rafel Roca.	1'00 »
D. Narcís Prats.	1'00 »
Un catalanista.	0'50 »
D. Joseph Jubany.	2'00 »
D. Joseph Escatllar.	1'00 »
D. Joseph Morató.	1'00 »
D. Pere Ramió Saura.	2'00 »
D. Jaume Casals.	1'00 »
D. Francisco de A. Roca.	2'00 »
Srs. Gallart y C. ^{as} .	10'00 »
Un Gironí.	5'00 »
R. O. A.	1'00 »
D. Jordi Girona.	2'50 »
M. M. P.	5'00 »
Un Regionalista.	2'50 »
J. R.	10'00 »
A. B.	1'00 »
D. Joan Vinyas Comas.	2'00 »
D. Feliu Quintana.	2'00 »
D. Joseph Loperena.	1'00 »
D. Francisco Balari.	1'50 »
D. Alberf Balari.	0'50 »
D. Alfons Alsina.	1'00 »
D. Pere de Palol.	1'00 »
D. Joseph Homs.	1'00 »
D. Joseph M. ^a Vilahur.	1'00 »
Jaume Laverny Casals.	1'00 »
Benet Vinyas.	0'50 »
Marián Corredor.	0'25 »
D. Joan Bosch Gibert.	0'25 »
D. Miquel Canoni.	0'25 »
D. Joseph Canoni.	0'25 »
Un Nacionalista.	1'00 »
	108'00 »

S'admeten donatius en lo local l'aquest Centre y de la Joventut Catalanista, en la llibreria de Joseph Franquet, Argenteria, y en casa D. Juan B. Torroella, Constitució, 43 1er.

ANUNGIS JUDICIALS

EDICTO

En virtud de providencia de esta fecha, proferida por el Señor Don Vicente Maria Castellví y Vilallonga, Juez de primera instancia de esta Ciudad y su

partido, en méritos de los autos de cumplimiento de sentencia que sigue don Baudilio Ferrer y Vila, contra don Joaquin Mornau Crós, se saca á pública subasta, por término de veinte días, la finca siguiente.

Casa sita en la calle del Alfoli de la villa de La Escala, señalada con el número cuatro moderno, que ocupa una superficie cuadrada de ciento trece metros noventa centímetros, constando de planta baja y piso principal, componiéndose aquella de bodega y dos almacenes, uno de los cuales tiene la entrada por la plaza y se halla marcado con el número dos accesorio, hallándose el piso, dividido en una sala grande, otra pequeña, otra con alcoba, y cocina, y linda por la derecha que es Mediodía, con casa de Florentina Mornau: por la izquierda, que es Norte, con la Plaza por la espalda, que es á Poniente, con propiedad de don Miguel Oliveras y por el frente que es á Oriente con la citada calle del Alfoli; su valor cuatro mil novecientas cincuenta y dos pesetas, sesenta y cuatro céntimos.

Se advierte primero: que para su remate se ha señalado el día once del próximo mes de Abril y hora de las doce de su mañana, en la Sala Audiencia de este Juzgado: segundo: que los títulos de propiedad de la descrita casa obran en autos, los que estarán de manifiesto en Escribanía para que puedan examinar los que deseen tomar parte en la subasta, previniéndoles que deberán conformarse con ellos y que no tendrán derecho á exigir ningunos otros; tercero, que no se admitirán posturas que no deben las dos terceras partes del evalua: y cuarto: que para tomar parte en la subasta, deberá los licitadores consignar previamente en la mesa del Juzgado ó en la Caja Sucursal de Depósitos de esta provincia una cantidad igual por lo menos al diez por ciento efectivo del valor de la finca, sin cuyo requisito no serán admitidos.

Gerona ocho de Marzo de mil ochocientos noventa y ocho.—Carlos Crehuet.

CENTRE CATALANISTA DE GERONA

Y SA COMARCA

AVIS ALS SOCIS

(Primera convocatoria)

Per acort de la Junta Directiva, aquesta Societat celebrará junta general extraordinaria lo dia 13 del present mes á las 5 de la tarde, al objeete de resoldre sobre la marxa económica de la Societat y cambi de local de la mateixa.

Lo que, en compliment del article 27 dels Estatuts, se fa saber als socis recomenantlos hi la asistencia.—

Gerona 6 de Mars de 1898.

P. A. de la J. D. Lo Secretari,

Joan Vinyas.

SECCIÓ COMERCIAL.

Mercat de Gerona del dia 12 de Mars

Especies.	Mesures.	Pesettes
Blat.	QUARTERA DE 80 LITRES.	22'00
Mestall.	»	19'00
Ordi.	»	9'00
Segol.	»	17'
Civada.	»	8'50
Besses.	»	17'
Mill.	»	14'00
Panis.	»	12'
Blat de moro.	»	14'00
Llobins.	»	9'
Fabes.	»	14'00
Fabó.	»	15'00
Fassols.	»	28'
Monjetes.	»	16'00
Ous.	Dotzena.	6'90

SECCIO RELIGIOSA

SANTS DE LA SETMANA.

Diumenge, 13.—S. Ramiro arq.
Dilluns, 14.—Sta Matilde r.
Dimars, 15.—S. Ramón fr.
Dimercres, 16.—S. Heribert b.
Dijous, 17.—St. Patrici m.
Divendres, 18.—S. Salvador.
Disapte 19.—St. S. Joseph espós de N. Sra.

QUARANTA HORES.

Avuy se troban en la Iglesia de las Capuchinas.

Establiment tipogràfic de Manel Llach.
P. Ferrer i Vellat—10 rona.

SECCIO D' ANUNCIS

SORTIDAS DELS TRENS

LÍNEA DE TARRAGONA Á BARCELONA Y FRANSA

De Gerona á Barcelona

	Matí	Tarde
Correu.	6'48	
Cárrega.	10'37	
Omnibus.		3
Rápit.		5'09

Los trens correus y ómnibus portan cotxes de 1.ª, 2.ª y 3.ª, el de cárrega de 3.ª y el rápit de 1.ª y 2.^a

De Gerona á Port-Bou

	Matí	Tarde
Omnibus.	8'39	
Cárrega.		12'43
Mixte.		5'40
Correu.		7'35

Lo tren ómnibus porta cotxes de 1.ª, 2.ª y 3.ª el de cárrega y mixte de 2.ª y 3.ª y el correu de 1.ª y 2.^a

LÍNEA DE SAN FELIU DE GUIXOLS Á GERONA

De Gerona á San Feliu

	Matí	Tarde
Tren de banyistes (Juriol y Agost).	5'09	
Correu.	8'54	
Mixte.	11'44	
Mixte.		3'22
Correu.		5'35

Tots los trens portan cotxes de 1.ª y 2.ª classe.

De San Feliu á Gerona

	Matí	Tarde
Correu.	4'32	
Mixte.	7'30	
Correu.		12'44
Mixte.		2'50
Tren de banyistas (Juriol y Agost).		5'40

LÍNEA DE OLOT Á GERONA

De Salt (Gerona) á Amer

Núm.	Matí	Tarde
2.	9'10	
4.		3
6.		6

Tots los trens portan cotxes per ara de 2.ª y 3.ª classes

De Amer á Salt (Gerona)

Núm.	Matí	Tarde
1.	7'40	
3.		1
5.		4'30

ORDINACIONS

- Pera Banyolas á las 9 y 11 matí (correu) y á las 2, 4 y 6 de la tarde. (Fonda del Centre y casa Jendreta)
- Pera Cassá de la Selva cada mitja hora (Pont de Pedra)
- Pera Olot á las 11 matí (correu) y á las 6 de la tarde. (Fonda del Centre)
- Pera La Bisbal á la 1 de la tarde. (Hostal de la Rossa voltas d' en Rosés)
- Pera Anglés, La Sella y Amer á las 10 matí (correu) Hosta de Miquel Boix. (Plassa del Gra)
- Pera Salt tot lo matí fins á las 6 de la tarde. (Pont de Pedra)

LO GERONÉS

SETMANARI PORTA-VEU
DEL «CENTRE CATALANISTA DE GERONA Y SA COMARCA»

Redacció y Administració. Cort-Real, úm. 7, 1

PREUS DE SUSCRIPCIO.

	Estranger.	1'50 pessetas trimestre
Gerona.	1 pesseta trimestre	Un número sol. 0'10 id.
Fora.	1'25 id.	id.

LA PREVISIÓ ESPANYOLA

Companyia de segurs contra incendis á prima fixa

Fundada l' any 1888

Capital: 2.000.000 de Pessetas

DOMICILI SOCIAL: ORFILA, 9. SEVILLA

Sub-direcció Regional: Plassa del Carril, 6, 2.^{on} Gerona

Sub-director Regional: D. ANGEL TREMOLS Y PELL

Sinestros pagats: Rs. 3.524.286'92

CORREUS

ENTRADAS

Madrid.	8'48	matí.
Barcelona.	8'48	m.
França.	7'00	m. y 3'19 tarde
Puigcerdá y Ripoll.	5'30	m.
Olot y sa línea.	5'30	
Sant Feliu de Guixols.	7'00	m. y 6 tarde
Amer y sa línea.	6'30	m.
Sant Aniol y sa línea.	7'00	m.
Estanyol y sa línea.	7'00	m.

SORTIDAS

	3'19	tarde
	7'00	matí
	8'48	m. y 8'00 nit.
	11'00	m.
	11'00	m.
	9'00	m. y 6'00 tarde
	10'00	m.
	10'00	m.
	10'00	m.

BANH VITALICI DE ESPANYA

LA PREVISIÓ

BANH VITALICI DE CATALUNYA
Companyias de segurs sobre la vida reunidas
Carrer Ample, núm. 64
BARCELONA

CAPITAL SOCIAL

15.000,000 DE PESSETES

Reservas en 31 Desembre de 1896. 9.235,908'05 pessetas
Capitals assegurats desde la fundació de las C.^{as} fins al 31 Dbre. 1897. 203.-80,352'95
Pagat per sinistres, pólissas vensudas y altres comptes fins igual data. 13.382,881'64

Delegat general en la Provincia

Joseph Coderch y Bacó

Representant en la Capital

Anicet Palahi

Agents en la mateixa

Toribi Corominas.—Narcis Boadas

MAXIM FERNANDEZ

PERRUQUER DE S. M.

Aygua Minóxima vegetal pera tenyir lo cabell. No té val en lo mon, perquè á més de sos efectes marevallosos, tanca ni perjudica la pell en lo més mínim.
Aquest assombrós y sorprent específich. se usa en la perruqueria.

5, CARRER DE L' ARGENTERIA 5.—ENTRESOL

GERONA

Son tinturas superiors las que en Máximo fabrica: tenyintse ab elles, senyors un vell, trobs sense esforços dona jove, guapa y rica.

TINTURA ABISSINIA INSTANTANEA